

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120457619
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120457619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava-Staré Mesto, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, práv. zast. JUDr. Katarínou Hegedušovou, AK Majerníkova 3/A, Bratislava 4, proti žalovanému: T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., G. XXXX/XX, Z.Č.. B., P. XX, o zaplatenie 907,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 6Csp/58/2021-89 zo dňa 28.09.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Druhým výrokom vyslovil, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka. Podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, čo je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

4. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia. Vzhľadom na povahu účastníkov posudzovanej zmluvy je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah strán sporu je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

5. Súd prvej inštancie v prvom rade v danom spore skúmal, či voči žalovanému v konaní nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý už nie je možné vymáhať. Žaloba vo veci bola podaná na pomínacom súde dňa 16.12.2020, teda za účinnosti ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka.

6. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v bode 14. Všeobecných podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorý v zhode s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pri omeškaní štyroch po sebe idúcich splátok. Podmienkou pre okamžitú splatnosť dlhu je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva s tým, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamena, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nespĺnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

7. V danej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú splatné 16. deň v mesiaci. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že veriteľ celý dlh zosplatiť pre viac ako štvormesačné omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 16.09.2017, ako to vyplýva z listu žalobcu zo dňa 01.12.2017, kde upozorňuje žalovaného na omeškanie v poradí tretej splátky splatnej 16.11.2017. Veriteľ toto právo využil v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nespĺnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokovanej veci išlo o splátku splatnú 16.09.2017, týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 16.09.2020. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 16.12.2020, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný.

8. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove a citoval z rozsudku sp. zn. 18Co/68/2018 s tým, že poukázal aj na obdobný právny názor vyslovený v rozsudku sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017 a ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne ako aj v Banskej Bystrici, Trnave a Žiline. Na záver zhrnul, že žalobca v konaní voči žalovanému uplatnil nárok so spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je premlčaný a tak tento v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka už nemožno vymáhať a to ani v súdnych konaniach, preto žalobu zamietol.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne podľa ust. § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). V danej veci žalobu súd prvej inštancie zamietol. Teda v spore bol úspešný žalovaný, ktorému by patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli. Preto mu súd prvej inštancie vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že uznesenie (zrejme rozsudok) je vadný tak po stránke nedostatočného a nesprávneho zistenia skutkového stavu veci ako i čo do právneho posúdenia veci. Citoval ust. § 565 a § 103 Občianskeho zákonníka a vetu bodu 14 všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (VPPÚ), z ktorého je zrejmé, že v prípade dojednania podľa tohto bodu nejde o právo veriteľa mimoriadne zosplatiť úver, ale o automaticky právny následok kvalifikovaného omeškania spotrebiteľa t.j. k zosplatneniu dôjde automaticky bez toho, či si veriteľ akési domnelé právo má uplatniť alebo nie. To ma vyplývať zo súdnej judikatúry rozhodnutie Najvyššieho súdu SR C4197/NS sp. zn. 33Odo/1630/2005. Okrem toho počítania premlčacej doby čo do celého zosplateného dlhu od prvej omeškanej splátky je zjavne nesprávne pretože toto omeškanie samé o sebe predsa nevedie k zosplatneniu dlhu. Zosplatnenie dlhu je dané až omeškaním so zaplatením štvrtej splátky. Ak teda súd odvíjal počiatok premlčacej doby od splatnosti prvej splátky posúdil vec právne nesprávne. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/256/2018 zo dňa 22.11.2018 z ktorého citoval. Zároveň konštatoval, že ústavnosť tohto rozhodnutia bola potvrdená uznesením ÚS SR zo dňa 27.06.2019 sp. zn. IIÚS/167/2019. Zároveň ako príklad uviedol aj rozsudok Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 26.09.2018 sp. zn. 18C/78/2016 z ktorého vyplýva, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru dňa 10.02.2014 nastala splatnosť všetkých ostatných v budúcnosti splatných splátok. Preto premlčacia doba začala plynúť odo dňa 11.02.2014 a uplynula dňa 11.02.2017. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesením v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania, ktoré mu vznikli vrátane trov odvolacieho konania.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Odvolací súd na základe podaného dovolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 13.04.2022 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

15. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia

dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie riadne zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 31.08.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 850,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť zvýšený o úrok vo výške 262,40 Eur, teda celkom 1 112,40 Eur v 36 pravidelných mesačných splátkach po 30,90 Eur. Dlžník sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1 112,40 Eur počnúc dňom 16.09.2017 s tým že termín poslednej splátky je 16.08.2020. Úver sa úročil ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,40 %. Výška RPMN bola vo výške 20,04 %, výška priemernej RPMN bola 14,55 %. Pre prípad omeškania s úhradou dlhu si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Listom z 01.12.2017 žalobca upozornil žalovaného, že sa dostal do omeškania s úhradou v poradí tretej splátky vo výške 30,90 Eur splatnej dňa 16.11.2017 a s úhradou je v omeškaní 15 dní. Vyzval ho k zaplateniu omeškaných splátok v sume 92,70 Eur do 5 dní s upozornením, že v prípade neuhradenia si uplatní svoje právo a dlh sa stane splatný naraz vo výške 1 112,40 Eur dňa 21.12.2017. Výzvou na úhradu zo dňa 21.12.2017 žalobca upozornil žalovaného, že neuhradil včas a riadne štyri po sebe nasledujúce splátky na základe uzatvorenej zmluvy o úvere zo dňa 31.08.2017, a teda stratil výhodu splátok a celý dlh sa stal splatným naraz. Vyzval ho k úhrade uvedených štyroch splátok vo výške 123,60 Eur do 7 dní od doručenia výzvy.

19. Zároveň súd prvej inštancie správne aplikoval dôvodovú správu k § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 z ktorej vyplýva, že zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 07. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

20. Súd prvej inštancie sa riadne vypořiadal aj s otázkou, že zo zmluvy vyplýva, že splátky sú splatné 16. deň v mesiaci. Veriteľ celý dlh zosplatnil pre viac ako štvormesačné omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 16.09.2017, ako to vyplýva z listu žalobcu zo dňa 01.12.2017, kde upozorňuje žalovaného na omeškanie v poradí tretej splátky splatnej 16.11.2017. Veriteľ toto právo využil v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokovanej veci išlo o splátku splatnú 16.09.2017, týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 16.09.2020. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému

záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 16.12.2020, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia.

21. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ďalšiu argumentáciu žalovaného zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už prívodiť úspech jeho odvolaniu, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

23. Preto odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.,

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.